

[Aage Fogh.]

så billige og så gode fødemidler, som tilfældet er her i landet?

Jeg har indhentet en række oplysninger om forbrugerpriser i forskellige lande. Jeg skal ikke trætte med at gå i enkeltheder, men kun nævne to, nemlig priserne i Sverige og priserne i Danmark. Mælk koster i Danmark 77 øre, når den koster 1 kr. 6 øre i Sverige; smør koster 7 kr. 14 øre i Danmark, 8 kr. 50 øre i Sverige; æg 4 kr. 35 øre i Danmark, 6 kr. 14 øre i Sverige; flæsk 4 kr. 33 øre i Danmark, 5 kr. 58 øre i Sverige og hvede 50 kr. pr. 100 kg i Danmark, 66 kr. i Sverige.

Det vil sige, at priserne på disse ganske almindelige levnedsmidler ligger 18-40 pct. højere i vort naboland Sverige end i Danmark. Det er bevis for, at man ingen steder finder et land, hvor landbruget afleverer sine førsteklasses fødevarer så billigt, som det sker her, til fordel for den samlede befolkning. Når dertil kommer, at dette landbrug skal konkurrere ude på verdensmarkedet — i mange tilfælde i øjeblikket under urimelige forhold, fordi det ikke er stillet lige med industrien og ikke har kunnet blive det — må det forbavse at se, at det dog trods disse vanskeligheder i øjeblikket hjembringer omkring 4 milliarder kr. netto til Danmark. Det gjorde det i 1959, og det har det gjort i 1960. Eksportværdien af danske landbrugsvarer har ligget på omkring 5,4 milliarder kr., og importværdien af de råstoffer, landbruget må indføre, har udgjort 1,3 milliarder kr. Det vil sige, at netto tilførslen af valuta ligger på omkring 4 milliarder kr. Det er, synes jeg, tal, der beviser, at der under de vilkår, hvorunder vi arbejder, medens vi afventer slutresultaterne af vore handelsforhandlinger, må tages særligt hensyn til disse vore hovederhverv, både landbruget og fiskeriet. Det er nemlig heldigvis sådan — og det må vi alle glæde os over — at når vi tager nationen i dens helhed, er der ikke noget i vejen med økonomien; den er langt, langt bedre, end i hvert fald jeg turde have ventet for nogle år

siden. Men når vi har sådanne specielle forhold for enkelte erhverv, mener jeg, at vi må tage hensyn dertil.

Må jeg som et eksempel på de handelsvanskeligheder, der i dag møder landbruget, nævne, at i Frankrig får den franske landmand 9 kr. 25 øre for et kilo smør. Det har medført, at Frankrig er gået ind i en storproduktion af smør, der har givet overskud. Dette overskud afleverer man nu på det engelske marked til priser på omkring 5 kr. i konkurrence med den danske eksport, med det resultat, at dansk smør må konkurrere, ikke helt nede på de priser, men til priser deromkring. Den handelspolitik, der her drives både af Frankrig og England, er det efter mit skøn vanskeligt at karakterisere på rette måde, og jeg vil gerne bede den højtærede udenrigsminister og den højtærede landbrugsminister om, at de med al mulig kraft gør deres indflydelse gældende for at forklare England og Frankrig, at en sådan handelsmoral kan man ikke være bekendt i 1961 i Europa, og at sligt ikke tjener til at bære Europa fremover i den tid, vi går i møde.

Jeg har gjort disse bemærkninger, fordi jeg venter, at der inden længe muligvis vil komme henvendelser fra det danske landbrug, måske også fra fiskeriet, i denne ekstraordinært vanskelige situation, og jeg påkalder da regeringens velvilje over for de henvendelser, der måtte komme. Jeg tror, problemerne kan klares på forskellig måde, men det kan man diskutere. Det er imidlertid efter mit skøn absolut nødvendigt, at vi, medens vi afventer handelsforhandlingernes resultat ude omkring i Europa, må sørge for, at der er ro på hjemmemarkedet, når det er muligt at gennemføre dette ved rimelige foranstaltninger — og det tror jeg der er.

Derfor er jeg overmåde tilfreds med, at vi har den regering, vi har, og med, at den er sammensat, som den er. Jeg synes, den har gjort det fortrinligt på mange områder, og jeg stoler sikkert på, at når handelsforhandlingerne, både udadtil og med hen-